

[Arbejdsministeren.]

dagpenge; når man udfører arbejde, som normalt ville være aflønnet, hvis det blev udført for fremmede. I sådanne tilfælde skal der efter de gældende regler ske fradrag i dagpengene i forhold til det arbejde, vedkommende udfører; og hvis arbejdet er af et sådant omfang, at han ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet, mister han retten til dagpenge. Angående spørgsmålet om vægringen – isoleret set, altså uafhængigt af spørgsmålet om, hvilket arbejde han som ledig kan udføre – vil jeg sige, at det nok i visse tilfælde kan være berettiget at vægre sig ved at overtage arbejde under omstændigheder som de oplyste.

Endelig skal jeg med hensyn til hr. Henriksen, der har drevet et mindre gartneri, som han imidlertid må lukke på grund af konkurrence fra større foretagender, sige, at det jo netop var sådanne personer, man i folketinget tænkte på, da man for et års tid siden gennemførte en ændring i arbejdsløshedsloven, hvorefter foruden lønmodtagere også selvstændige erhvervsdrivende kan oprette arbejdsløsheds-kasser. Der er for mig at se ikke noget forkert i, at man ved at indmelde sig i en arbejdsløsheds-kasse søger at sikre sig bedst muligt mod arbejdsløshed, herunder også den arbejdsløshed, som følger af, at man har måttet opgive egen virksomhed.

Efter at jeg har gennemgået alle de otte tilfælde, vil jeg til slut sige, at jeg naturligvis ikke kan garantere for, at der ikke kan forekomme enkelte misbrug af arbejdsløshedsforsikringen, men jeg må finde det forkert, hvis man ved at stille et spørgsmål som det foreliggende søger at kaste mistanke på de arbejdsløse og arbejdsløshedsforsikringen i almindelighed.

Af *Arentoft* (FP) til udenrigsministeren (6/9 77):

»Er udenrigsministeren opmærksom på de sikkerhedsmæssige aspekter ved indgåelse af en færøsk-sovjetisk fiskeriaftale, og kan Færøerne indgå en sådan aftale uden tiltrædelse fra det øvrige Danmark, så længe Færøerne er en del af riget?«

(Spm. nr. 530).

Begrundelse.

Der henvises til en artikel i Flensborg Avis den 19. august 1977.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (15/9 77):

Der forhandles om en aftale mellem Danmarks regering og Færøernes landsstyre på den ene side og USSR's regering på den anden side om gensidige fiskerirelationer mellem Færøerne og USSR. Der er altså ikke tale om en aftale, der indgås af Færøerne uden tiltrædelse af det øvrige rige. En aftale vil sigte på at danne ramme om gensidig indrømmelse af fiskerirettigheder i de sovjetiske og de færøske farvande. Der er ved udformningen af det foreliggende aftaleudkast vist fuld hensyntagen også til de sikkerhedsmæssige aspekter. Aftaleudkastet svarer i øvrigt i sin udformning til andre aftaler, der er indgået, eller hvorom der forhandles for det nordatlantiske område.

Af *Erlendsson* (FP) til statsministeren (6/9 77):

»Mener statsministeren, at Færøernes og Grønlands forbliven inden for riget med de økonomiske fordele for de to landsdele, dette indebærer, forudsætter, at naturrigdomme i undergrunden samt på havbunden og under denne i farvandene om disse landsdele ud til 200 sømil fortsat skal være undergivet en for rigets samlede befolkning solidarisk udnyttelse som tilsigtet ved lov nr. 181 af 8. maj 1950, lov om efterforskning og indvinding af råstoffer i Kongeriget Danmarks undergrund?«

(Spm. nr. 531).

Begrundelse.

Statsministeren udtalte under sit nylige besøg i Grønland, at det altid har været sådan i Danmark, at de rigdomme, der måtte findes i undergrunden, ikke tilhørte den enkelte grundejer eller befolkningen i det lokale område, men tilhører hele samfundet. Det har vi altid følt som ret og rimeligt og netop et centralt led i den gensidige solidaritet, statsministeren talte om. Og det må omfatte hele rigsfællesskabet.

Imidlertid forlyder det, at flertallet i kommissionen til indførelse af hjemmestyre i Grønland har fundet frem til og anbefaler en undtagelsesbestemmelse vedrørende undergrundens anvendelse, hvori siges, at befolkningen i Grønland efter indførelse af hjemmestyre vil have de grundlæggende rettigheder til de lokale naturrigdomme. Er det en sådan særlig rettighed, statsministeren i sin tale under Grønlandsbesøget senere karakteriserede som pe-